

Olvasóink írják

NÉHÁNY SZÓ A NEMZETI BIBLIOGRÁFIÁRÓL

A Magyar Nemzeti Bibliográfia rendkívül fontos kiadvány. Teljes képet ad minden megjelent könyvről, brosúráról, de két nagy hibája van: Az egyik, hogy a könyvek megjelenését és adataikat csak hosszú hónapok múlva a megjelenés után regisztrálja. A másik hiba, hogy ez a kiadvány rendkívül kis példányszámban, méreg drágán lát napvilágot.

Felvetődik a kérdés, hogy kinek a részére készíti a Széchényi Könyvtár nagy fáradtsággal és odaadással ezt a kiadványt? Talán csak néhány száz intézmény számára? Miért nem gondol az üzemi könyvtárak ezreire és a könyvekért rajongók tízezeire?

Eddig is már sokszor volt arról szó, hogy ez így nincs jól, de szavak helyett már intézkedésekre volna szükség. A Széchényi Könyvtár vezetősége és felettes szervei intézkedjenek, hogy ez a lassúság és szűkmarkúság a Magyar Nemzeti Bibliográfia körül végérvényesen megszűnjék.

„A könyvtáros munkája” rovat szerk. bizottsága

„A Fejér megyei Bodmér községben a helyi elnök és titkár nemtörődömsége folytán kb. 200 db. könyv több, mint félévszázad óta zártan porosodott, mert ígéretesük ellenére nem szereztek szerényt a könyveknek” — írja Györgypál József.

„Taktakenéz községnek szép könyvei vannak, amik az államnak sok száz forintjába kerültek. De ebből a könyvtárból vajjon mit látnak, tanulnak azok, akiknek az állam szánta? — Semmit sem láttak eddig, mert a könyvtár a Tanácsházán bezárva porosodik. A könyvszekrény aljába pedig aktákat tettek. „Papír — papír” — gondolta valamiféle bürokrata a taktakenézi tanácsházán. S mert a tanácselnök sem figyelt fel arra, hogy a falu könyvtára akkor működik jól, ha minél többen látják, minél többen kölesönöznek ki a könyvtárból könyvet, így adódott, hogy a könyvtár irattárba került. Reméljük, hogy a Tanács hamarosan megfelelő helyet és rátermett könyvtárost is biztosít a könyvtárnak” — írja Gaschler Rezső.

Nagy Lajos, a berettyóújfalusi körzeti könyvtár vezetője írja: „A népkönyvtárosok jó példát vehetnek Takács Albert népkönyvtárosról, aki munkáját előre kidolgozott munkaterv alapján végzi. S ezt végre is hajtja. Ugyancsak kitűnik jó munkájával Juhász Sándor kismarjai népkönyvtáros is.

De nem lehet ugyanezt elmondani Bihar-keresztes, Hajdúszovát, Bedő, Körösszakál, Darvas, Hencida, Hajdúbagos könyvtáro-

sairól. Hajdúszovátot pl. a könyvtár a DISZ-helyiség előszobájában van elhelyezve, a könyvtárban állandóan rendtelenség van, az előszoba ajtaján a zár nem jó s a tanács nem törődik vele, nem csináltatja meg.

Ugyanez tapasztalható Hajdúbagoson a Kultúrotthonban is. A könyvtáros hanyag, munkáját lelkiismeretlenül végzi, a könyvtári órákat nem tartja meg rendszeresen, egyéni agitációt nem folytat s még a könyvek megőrzésére sem fordít kellő gondot. Ez nem is csoda, hisz maga a népművelési ügyvezető sem tulajdonít fontosságot a könyvtár-mozgalomnak.

„En még csak két hónapja vagyok a népkönyvtár tagja és ezalatt a két hónap alatt elolvastam tíz könyvet. Legjobban tetszett a Magyar Népmese gyűjteményből a Fehér Ló Fia című elbeszélés. Ebből megtanultam, hogy dolgozó- és tanulótársaimat nem szabad lenéznem. A népkönyvtárban csak az a baj, hogy kevés olyan könyvet találok, melyeket mi is olvashatunk és megértünk. Én arra kérem a „Könyvbarát”-ot, hogy legyen azon, hogy minél több könyvünk legyen nekünk, pajtásoknak is a könyvtárban” — írja Török Béla szigetvári úttörő.

„Amikor elbeszélgetek az elvtársakkal, gyakran akadnak olyan esetek, amikre példának fel lehet hozni egyes könyvekben történt eseményeket. Ilyenkor rávilágítok én is az elvtársaknak, hogy a szovjet könyvek mennyire az életből vannak merítve. És a könyvekben megirt személyek és események sokszor mennyire hasonlóan saját problémáinkhoz, néhol még saját magunkhoz is. A szovjet regényekből megkülönböztetően milyen sokat tanulhatnak. Így pl. az „Egy igaz ember”-ben Mereszjev kapitány akaratereje, bátorsága megmutatta, hogy milyen az igazi hazafi.

A békeagitációban igen jó segítséget je lentenek a könyvek, csak jól kell ismerni őket. Eppen ezért a békebizottsági tagoknak élen kell járni az olvasásban is” — írja Féder Miklós békebizottsági titkár.

Könyvtáros levelezők!

Leveliteket „Könyvbarát” megjelöléssel az Országos Könyvtári Központba (Budapest, V., Guszev-utca 1.) küldjétek be!

A Téli Könyvvásár előtt megrendezésre kerülő központi ankétok

A Sztálin-úti Kultúrközpontban (VI., Sztálin-út 45.) megrendezésre kerülő ankétok:

November 29. 1/26 óra:

VERES PÉTER: *Pályamunkások*

RIDEG SÁNDOR: *Sámson*

SÁNDOR KÁLMÁN: *Szegyenfa* című könyveit ismerteti:

Keszi Imre

Közreműködik: Ascher Oszkár
Csengeri Judit

December 6. 1/26 óra:

ENCZI ENDRE: *Földalatti aratás*

ÖRKÉNY ISTVÁN: *Házastársak*

SZEBERÉNYI LEHEL: *A hegyek elmozdulnak* című könyveit ismerteti: Aczél Tamás.

Közreműködik: Basa György
Forgács László

December 11. 1/26 óra:

Magyar klasszikusokat ismerteti:

Szabolcsi Miklós

Közreműködik: Ascher Oszkár
Palotai Erzsi

December 13. 1/26 óra:

Az év legsikeresebb szovjet könyveit ismerteti: Hegedüs Géza.

Közreműködik: Gács László
Réthi Katalin

A Váci-úti Kultúrközpontban (XIII., Váci-út 100) megrendezésre kerülő ankétok:

November 28. 1/26 óra:

Haladó hagyományaink.

Előadó: Köpeczi Béla

Közreműködik: Donáti Anna

December 5. 1/26 óra:

PETŐFI SÁNDOR: *János vitéz*

GÁRDONYI GÉZA: *Egri csillagok* című könyvét ismerteti: Gergely Márta

Közreműködik: Csatai Ibolya
Lengyel Vilmos

December 13. 1/26 óra:

KUCZKA PÉTER: *Mese a fekete varázslóról*

URBÁN ERNŐ: *Ezüstkard*

MADARÁSZ EMIL: *Tabojdok* című könyvét ismerteti: Szüdi György

Közreműködik: Demiány Éva

A KÖNYVBARÁT MINDEN OLVA-SÓJÁT EZÚTON HÍVJA MEG AZ ANKÉTOKRA

az Állami Könyvterjesztő Vállalat és a Magyar Írók Szövetsége